RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 58.172 van 16 februari 1996
in de zaak A. 62.227/X-4797.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, thans de Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 7 februari 1995 heeft ingediend om de schorsing te vragen van de tenuitvoerlegging van het op 12 december 1994 betekende bevel van 12 december 1995 om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 december 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 januari 1996;

Gehoord het verslag van de Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. FLAMAND die, loco Advocaat L. DENYS verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker in zijn middelen aanvoert :

"<u>Eerste middel</u>,
afgeleid uit de schending van artikel 10, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
doordat de bestreden akte verzoekster beveelt om haar grondgebied te verlaten en daardoor aldus geen verblijf aan haar toekent om in België te verblijven,
terwijl verzoekster als echtgenoot van een tot verblijf in het rijk toegelaten of gemachtigde vreemdeling waarmee zij samenleeft, van rechtswege tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk toegelaten is;
Dat de echtgenoot van verzoekster tot verblijf in het Rijk toegelaten is; dat zij met hem samenwoont;

Dat in casu het ontbreken van een geldig nationaal paspoort en visum niet pertinent is; dat verzoekster samen met haar moeder en andere familieleden in het jaar 1987 uit XXX wegvluchtte en op 20 november 1987 in Duitsland een asielaanvraag indiende; dat verzoekster, op dat ogenblik minderjarig, vermeldt wordt op een geldig nationaal paspoort toebehorend aan haar moeder;

Dat verzoekster op 3 november 1990 in het Rijk binnenkwam en zich drie dagen later, hetzij binnen de wettelijke termijn van acht werkdagen, overeenkomstig artikel 52 van de vreemdelingenwet vluchteling verklaarde; dat zij op de dag van de binnenkomst hetzij op 3 november 1990, in het huwelijk trad met haar man;

Dat door de asielaanvraag verzoekster een voorlopig verblijfsrecht in België bekwam;

Dat over deze asielaanvraag tot op heden geen definitieve beslissing is getroffen gezien het beroep tot nietigverklaring tegen de bijlage 26ter op dit ogenblik hangend is voor de Raad van State;

Dat een vreemdeling die zich in de voorwaarden van artikel 10, eerste lid, 4° bevindt, van rechtswege tot verblijf toegelaten wordt, ook indien de binnenkomst onregelmatig zou zijn; dat inderdaad een zulkdanig verblijf slechts kan geweigerd worden ofwel indien aan de voorwaarden van artikel 10, eerste lid, 4°, niet voldaan wordt, ofwel, krachtens artikel 11, indien aan een van de voorwaarden van artikel 3 niet voldaan wordt; dat bijgevolg het niet-voldoen aan de voorwaarden van artikel 2 geen grond kan opleveren voor de weigering van een aanvraag tot verblijf op grond van gezinshereniging (Luk Walleyn, Onregelmatige binnenkomst en recht op verblijf, TVR 1993, 3-6);

Dat, ondergeschikt, verzoekster, door binnen de wettelijke termijn van acht werkdagen een aanvraag tot vluchteling in te dienen, niet aan de voorwaarden van artikel 2 dient te voldoen, daar artikel 52 uitdrukkelijk de hypothese van een onregelmatige binnenkomst van een kandidaat-vluchteling in acht neemt;

Dat tegenpartij, in voormelde memorie van antwoord, overigens lijkt aan te nemen dat verzoekster op grond van artikel 10, eerste lid, 4°, verblijfsrecht in België kan bekomen;

Dat door geen rekening te houden met het huwelijk afgesloten door verzoekster, tegenpartij aan machtsoverschrijding doet;

Verzoekster verwijst naar de arresten van de Raad van State nr. 44.664 van 25 maart 1994, nr. 46.181 van 23 februari 1994 en nr. 44.307 van 1 oktober 1993.

Tweede middel,

afgeleid uit de schending van artikel 22 van de Grondwet en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden,

doordat de bestreden akte verzoekster beveelt België te verlaten,

terwijl voornoemde bepalingen aan verzoekster het recht geven op eerbiediging van haar privéleven en haar gezinsleven;

Dat het bevel om het grondgebied te verlaten dit privéleven en dit gezinsleven aantast, daar de echtgenoot en de twee minderjarige kinderen niet België dienen te verlaten;

Dat in casu het gezinsleven niet kan uitgeoefend worden in het land van oorsprong van verzoekster, daar haar man het statuut van vluchteling heeft en bijgevolg niet naar XXX terug kan gaan;

Dat van verzoekster niet gevraagd kan worden een paspoort bij haar nationale overheid aan te vragen, daar zij nog steeds kandidaat-vluchteling is en contacten met haar nationale overheid als gevolg zouden kunnen hebben dat haar asielaanvraag wordt afgewezen gezien uit zulke contacten impliciet maar zeker kan afgeleid worden dat zij geen ernstige vrees voor vervolging door de overheid van haar land koestert;

Verzoekster verwijst naar het arrest nummer 46.660 van 25 maart 1994";

Overwegende dat het enkel feit van een huwelijk aangegaan te hebben met een erkende vluchteling verzoekster niet vrijstelt van de verplichting in het bezit te zijn van de vereiste documenten voor een regelmatige binnenkomst in het Rijk;

Overwegende dat het bevel om het grondgebied te verlaten niet inhoudt dat verzoekster definitief van haar echtgenoot en van haar kinderen wordt gescheiden, wel dat zij tijdelijk uit het land wordt verwijderd met de mogelijkheid er terug te komen nadat zij zich in het bezit zal hebben gesteld van de documenten die vereist zijn om tot binnenkomst in het Rijk te worden toegelaten; dat verzoekster zich anderzins niet kan beroepen op haar verklaring als vluchteling;

Overwegende dat bij beslissing van de Minister van Justitie van 21 april 1991 een dringend

verzoek tot heronderzoek van de beslissing van de Minister van Justitie van 21 november 1990 tot weigering van verblijf werd verworpen; dat verzoekster een beroep tot nietigverklaring indiende bij de Raad van State van de beslissing van de Minister van Justitie van 26 april 1991 tot verwerping van een dringend verzoek tot heronderzoek van de beslissing tot weigering van verblijf; dat dit beroep echter geen schorsend effect heeft;

Overwegende dat het eerste en het tweede middel niet ernstig zijn en dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN, voorzitter van de Raad van State,
D. VERBIEST, staatsraad,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
K. VANHOUTTE, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **G. BAETEMAN.**